

това изново съставено прѣставленіе пакъ могатъ ся повтори сжщы-ты дѣйствія и да ся добыжътъ новы, още по-высоки прѣдставленія, така что-то вѣчкж-тж мысли-телнж дѣятельность на душж-тж трѣбува да принаме не като друго нѣчто, освѣнъ като едно разложеніе и сложеніе на прѣдставленія-та.

§. 33.

Сложеніе-то и разложеніе-то сж *прошвиоопложны* само на явѣ. А въ сжщинж-тж тыи не само что неразвѣляютъ едно друго, нъ напротивъ, взаимно си помагать едно на друго. *Прѣхвати-ши*, по кои-то тѣи ся свръшять, свръзани сж помѣжду си стягнжто.

Снесеніе е не възможно безъ различіе, и на опаки *различіе* е невъзможно безъ *снесеніе*; *сличеніе* не е друго, освѣнъ вникваніе; *свѣзкупленіе* е нераздѣлно съ отвлѣченіе-то. Мыслителна-та дѣятельность е непрѣкъснжта послѣдователность на *разложеніе* и *сложеніе* прѣдставленія.

Изясненіе: Да ся снесжтъ прѣдставленія значи да ся сближять по между си (гядай §. 28.), и кога гы сближаваме въ това сжщо-то врѣмя гы *различяваме*; зачто-то гы прѣдставляваме, като нѣчто, едно отъ друго отлично. Сжще така, кога различяваме прѣдставленія-та, мы гы *сносимъ*; зачто-то гы *свѣзнаваме* едно заедно съ друго. — Да *сличяваме* ще каже да обръщаме вниманіе на сходство и на несходство-то на бѣлѣгы-ты, откриты въ сносимы-ты прѣдмѣты (гялд. §. 29) а това е сжщо *вниманіе* (гялд. §. 21). Свѣзкуплявать ся сходни-ти бѣлѣзи, а то става не друго-яче, освѣнъ чрѣзъ *отвлѣченіе*.

Така мысль-та ни, постоянно като прѣминува отъ снесеніе камъ различіе; отъ сличеніе камъ вникваніе, отъ свѣзкупленіе камъ отвлѣченіе и наопаки, има ра-